अतिवृष्टिः सस्यानां
नानाफलकुसुमभवो वृक्षे।
भवति हि यद्येकस्मिन्
परचक्रस्यागमो नियमात् ॥ ३४ ॥
अर्धेन यदा तैलं
भवति तिलानामतैलता वा स्यात्।
अन्नस्य च वैरस्यं
तदा च विन्द्याद्भयं सुमहत् ॥ ३५ ॥
विकृतकुसुमं फलं वा
ग्रामादथवा पुराद्बहिः कार्यम्।
सौम्यो ऽच चरुः कार्यो
निर्वाप्यो वा पशुः शान्त्यै ॥ ३६ ॥
सस्ये च दृष्ट्वा विकृतिं प्रदेयं
तत् क्षेत्रमेव प्रथमं द्विजेभ्यः।
तस्यैव मध्ये चरुमच भौमं
कृत्वा न दोषान् समुपैति तज्जान् ॥ ३७ ॥

इति सस्यवैकृतम् ॥

दुर्भिक्षमनावृष्ट्या-
मतिवृष्ट्यां क्षुद्भयं सपरचक्रम्।
रोगो ह्यनृतुभवायां
नृपवधो ऽनभ्रजातायाम् ॥ ३८ ॥